

2. Зинченко О.Н. Беспилотный летательный аппарат: применение в целях аэрофотосъемки для картографирования. – М.: «Ракурс», Москва, Россия, 2011. – 12 с.

3. Mintzberg, H., J. Quinn, J. Lampel / The Strategy Process, 2002.

Кобилкін Д.С., Устїловський Я.В., Рак Ю.П.

МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ 112 В УМОВАХ УКРАЇНИ

Система екстреного виклику за єдиним номером 112 (далі – Система 112) – унікальний проєкт реалізація якого почалася з підготовки України до проведення фінальної частини Чемпіонату Європи з футболу Євро 2012. Система 112 вже десятки років ефективно функціонує в країнах ЄС та США. Проблема впровадження даної системи в Україні її розвитком та вдосконаленням займалися такі фірми як Siemens, Ericsson, Frequentis, Winbourne Consulting LLC, Hewlett-Packard. Проте ефективна експлуатація системи в таких містах як Львів, Харків, Київ та Донецьк в період проведення Євро 2012 показала ряд неузгодженостей, невідповідностей та невизначеностей. Особливість нормативно-правової бази України, а також існуюча програмно - апаратна складова вимагає розробки моделі проєкту для забезпечення сумісності та ефективності роботи системи 112 в Україні. Крім того така система повинна бути інтегрована в Урядову інформаційно-аналітичну систему з питань надзвичайних ситуацій (далі — УІАС НС).

Процес впровадження системи 112 на території України в регіональному вимірі ще ускладнив цю задачу. Крім цього реалізація проєктів впровадження системи 112 в Україні не носить системного характеру і не формалізована як проєктно-організаційна структура, а тому необхідно провести проєктно - орієнтоване управління процесами реалізації даної системи в регіонах України, що є актуальним. Для ефективної реалізації проєкту запропоновано модель управління процесом реалізації проєктно-організаційної системи 112 в умовах України. (Див. рис. 1). Модель включає в себе 2 складові – це внутрішнє та зовнішнє проєктне середовище.

Внутрішнє проєктне середовище – це середовище в якому складові проєкту, пов'язані з організаційно-економічним механізмом реалізації проєкту, тобто системою взаємодії учасників проєкту, відповідальності, обов'язків, санкцій за порушення зобов'язань, соціальними умовами, професіоналізмом команди проєкту, стилем керівництва проєктом, методами і засобами комунікації та включає в себе збір документації та проведення тендерних закупівель, підбір та підготовка персоналу, проведення ремонтних та налагоджувальних робіт системи та проведення агітаційно-роз'яснювальної роботи.

До зовнішнього середовища проєкту належать перш за все політичні та економічні умови, в яких реалізовуватиметься проєкт. Безумовно, що правове та соціальне середовища безпосередньо впливають на проєкт, але потрібно

враховувати також і технологічні та соціальні чинники. Також важливим етапом є фразування предметної області відомчих служб. Реорганізаційні процеси які проходять у державі стимулюють процес налагодження якісної взаємодії служб 101,102,103, 104 та інших, що дозволяє пришвидшувати вдосконалення системи та її якісне функціонування. Зовнішні фактори практично не можуть бути змінені розробниками та управлінцями проекту; фактично вони є системою обмежень, яка повинна враховуватися у процесі підготовки проектних рішень. Зовнішні фактори впливу на проект управління системою звужують можливості до маневрування та чітко визначають межі проекту, але з іншого боку, їх урахування дозволяє домогтися найбільш сприятливих умов для реалізації проекту.

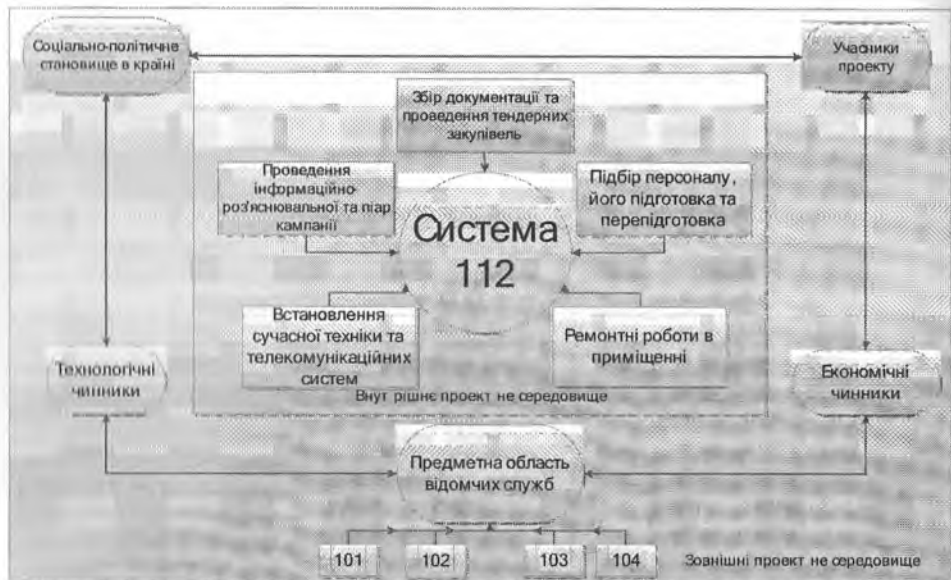

Рис. 1. Модель управління процесом реалізації проектно-організаційної системи 112 в умовах України

Застосування моделі управління процесом реалізації проектно-організаційної системи 112 в умовах України, що приведені у моделі (див. рис. 1) дозволяє використати проектне середовище як основу для впровадження, вдосконалення, супроводу та ефективного функціонування системи 112 в умовах України та забезпечити якісне управління нею.

Список літератури

1. Модель управління проектом гармонізації системи 112 у регіональному вимірі / Д.С. Кобилкін, Я.В. Устіловський // Проблеми та перспективи забезпечення цивільного захисту - 2013: матер. міжнар. наук.- практ. конф. – Харків, 2013. – С. 10-11.

2. Креативные технологии управления проектами и программами : Монография/ Бушуев С.Д., Бушуева Н.С., Бабаев И.А., Яковенко В.Б., Гриша Е.В., Дзюба С.В., Войтенко А.С. – К. : “Саммит-Книга”, 2010. – 768 с.

Кобко В.А., Тищенко В.О.

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ КЕРІВНОГО СКЛАДУ СЛУЖБИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ І НАСЕЛЕННЯ ДО ДІЙ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Безпека людини, її життя і здоров'я Конституцією України визнано найвищою соціальною цінністю. Кожний громадянин України має конституційне право на безпечне для життя і здоров'я довкілля. Глобальний розвиток людської цивілізації, крім позитивних надбань, породив чисельні загрози життєво важливим інтересам людини і громадянина, суспільства і держави. Значне місце серед цих загроз займають небезпеки техногенно-природної сфери. Багато з них у тій чи іншій мірі притаманні й Україні[1,4]. У зв'язку з цим велика роль у забезпеченні техногенної та природної безпеки відводиться системі підготовки керівного складу служби цивільного захисту і населення до дій у надзвичайних ситуаціях.

Розглянути проблеми з реалізації міжгалузевої складової системи підвищення кваліфікації і шляхи оптимізації та удосконалення системи підготовки керівного складу служби цивільного захисту і населення до дій у надзвичайних ситуаціях.

Питання оптимізації та удосконалення системи підготовки керівного складу служби цивільного захисту і населення до дій у надзвичайних ситуаціях досліджується такими вченими, як: О.В. Альбошій, С.О. Андреев, М.В. Болотських, П.Б. Волянський, В.П. Зосімов, В.П. Садковий, О.О. Труш, А.В. Терент'єва, Л.В. Ушаков [4,5], але питання оптимізації та удосконалення системи підготовки керівного складу служби цивільного захисту і населення до дій у надзвичайних ситуаціях ще не досліджені у повному обсязі.

Головною метою підвищення кваліфікації керівного складу цивільного захисту та навчання населення є своєчасне і систематичне оновлення, поглиблення спеціальних знань, умінь та навичок, необхідних для виконання певних функцій, удосконалення професійних знань і підвищення практичної готовності органів управління, сил Єдиної державної системи цивільного захисту (ЄДСЦЗ) до дій щодо реалізації державної політики у сфері запобігання і реагування на надзвичайні ситуації та формування здатності людини в умовах особистих та колективних дій подолати фактори, які завдають шкоду або